

Publicerad 2006-08-25 21:15 av Mia.

Under täcket

Jag låg under täcket och andades till syret tog slut en gång.

Skuggspel spelade spratt genom lakan, och jag bara låg där, funderade på varför jag är den jag är....

Och ju mer jag funderade desto mer förstod jag att jag tappat bort mig själv någonstans på väg genom livet.

Jag borde ge mig ut och söka nån dag, jag har gjort det förr...

men tröttheten är mitt andra namn, uppgivenhet mitt första.

Tröttheten och uppgivenheten är de jag känner och jag har hört att man ska vara rädd om de man känner väl, för de nya man lär känna kanske inte är som man trott...

Vad vet jag.

Alla förändras förutom jag, eller är det jag som ständigt förändras?

Syret tog till slut slut, jag vek täcket åt sidan å tittade upp i taket, regn smattrade mot smutsigt fönster.

Det är en konst att kunna ligga där under täcket så länge som möjligt utan att kvävas...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mia. med Poeter.se id #10370 innehar upphovsrätten